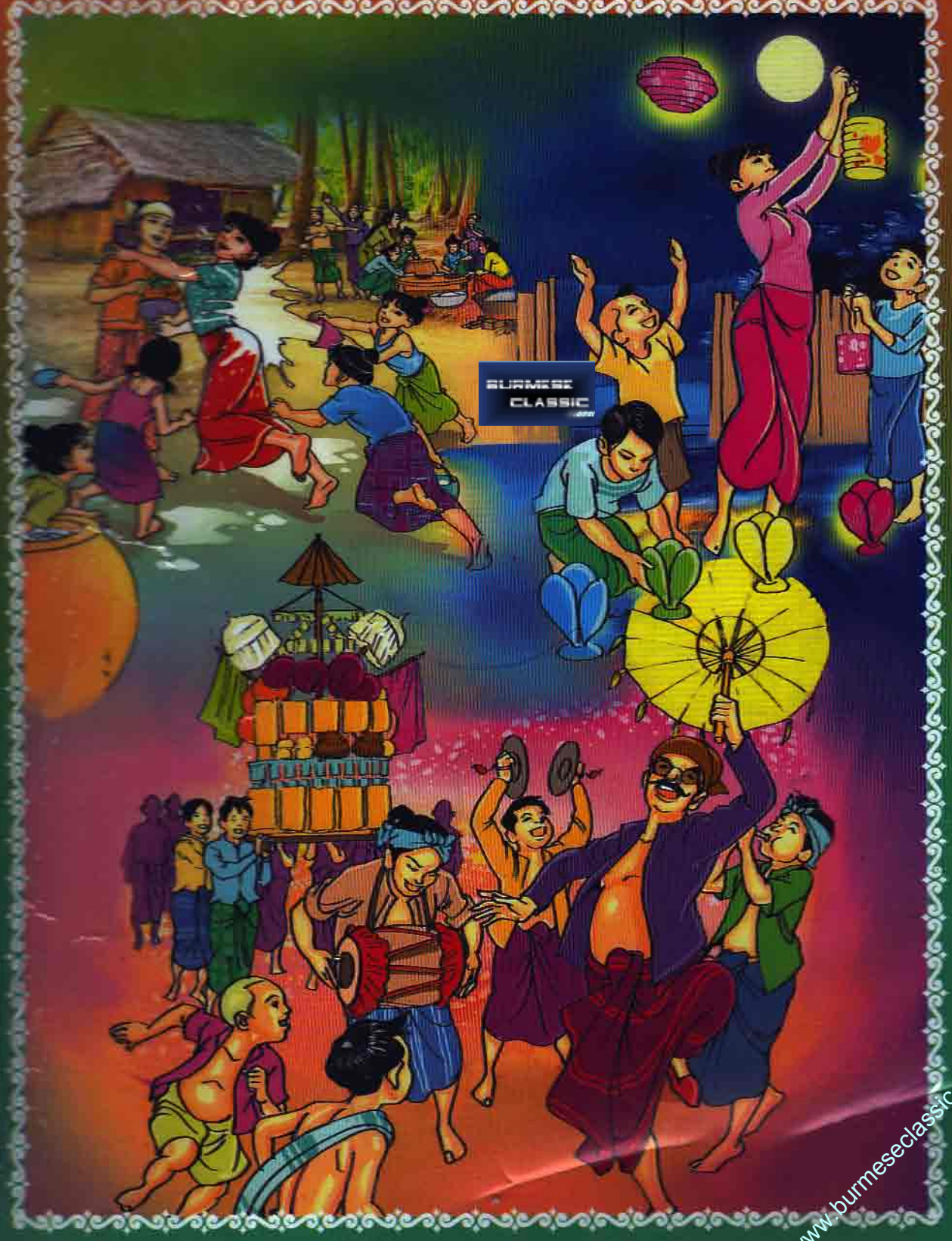

“မြန်မာ့ဦးရာ ၁၂၀ ရာသီပွဲတော်များ အကြောင်း”

ဝန်ထုပ် L ဖင် ဝိဇ္ဇာဆည့် မွေ့သုတရသ(ဆေးရောင်စုံရုပ်ပြ) ရွှေစည်တော်စာပေ

BURMESE CLASSIC

(မြန်မာ့ရိုးရာ ၁၂လ ရာသီခွင်တော်များ)

- (၁) တန်ခူးလ - သင်္ကြန်ခွင်တော်
- (၂) တဆုန်လ - ညောင်ရေသွန်းခွင်တော်
- (၃) နယုန်လ - စာပြန်ခွင်
- (၄) ပါဆိုလ - ဝဋ္ဋင်းခံ့ခွင်ပြင်
- (၅) ပါခေါင်လ - စာရေးတံခဲခွင်
- (၆) တော်သလင်းလ - လှေပြင်ခွင်
- (၇) သီတင်းကျွတ်လ - သီတင်းကျွတ်စီးထွန်းခွင်တော်
- (၈) တန်ဆောင်မုန်းလ - တထိန်ခွင်တော်
- (၉) နတ်တော်လ - စာဆိုတော်ခွင်
- (၁၀) ပြာသိုလ - မြင်းခင်းသတင်ခွင်တော်
- (၁၁) တပို့တွဲလ - ထမင်းနံ့ခွင်
- (၁၂) တပေါင်းလ - သပုံစေတီခွင်

ဇမ္ဗူဒ္ဓါလင်္ဂကောင်

သို့ -----

မှ -----

တန်ခူးလ
(အတာသကြံနိပွဲ)
ရာသီပန်း - ကံကော်ပန်း

BURMESE CLASSIC

“တန်ခူးလ” ဆိုသည်မှာ
“ထန်းခူးလ၊ထန်းသီးဆွတ်ခြွေသောလ” ဟု
ရှေးအခါက ဆိုကြ၏။ “သကြံနိ” ဟူသောဝေါဟာရမှာ
ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ကူးပြောင်းခြင်းဖြစ်ပေသည်။

တစ်ဆယ့်နှစ်လရာသီပွဲတော်

ရှေးအခါက သိကြားမင်းနှင့် ဗြဟ္မာမင်းတို့
ဗေဒင်ပညာရပ်တစ်ခုကြောင့် သူမှန်သည်
ကိုယ်မှန်သည် ဟူ၍ အငြင်းအခုံဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။

အသင် သိကြားမင်း
ကျွန်ုပ် တွက်ချက်သည်သာ
အမှန်ဖြစ်ချေသည်။

ထိုသို့နှင့် အငြင်းအခုံဖြစ်ကြရာမှ
ဗေဒင်ပညာရပ်ကို အလွန်ကျွမ်းကျင်သည့်
ကဝိလမိုင်း ခေါ်သော ဗေဒင်ပညာရှင်ကြီး၏
အဆုံးအဖြတ်ခံယူရန်သဘောတူညီကြလေသည်။

မငြင်းပါလေနှင့် ဗြဟ္မာမင်း
ကျွန်ုပ် တွက်ချက်သည်ကသာ
အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

အသင် သိကြားမင်း
အကျွန်ုပ်နိုင်ပါက အသင်သိကြားမင်း၏
ဦးခေါင်းအဖြတ်ခံရပေမည်။
အကျွန်ုပ်ရှုံးပါက ကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်းကို
အသင်သိကြားမင်း
ဖြတ်ပါလော...

ဤသို့ဖြင့် ကဝါလပိုင်း ဆရာကြီး၏
အဆုံးအဖြတ်ခံယူရန် ရောက်ရှိခဲ့ကြလေသည်။

ဤဗေဒင်ပညာရပ်နှင့်
ပတ်သက်၍ သိကြားမင်း၏
ယူဆချက်မှာ မှန်ကန်ပါပေတယ်

...

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးနောက်
ဗြဟ္မာမင်းက ရဲဝံ့စွာဖြင့်...

အသင် သိကြားမင်း
မဖြတ်လိုသော်လည်း
ကျွန်ုပ်ပြုခဲ့သည့် ကတိအတိုင်း
သစ္စာဆိုကာ ပြတ်စေတော့မည်။

သစ္စာ၏တန်ခိုးဖြင့် ဗြဟ္မာမင်း
ဦးခေါင်းပြတ်လေတော့၏။

အသင် သိကြားမင်း
ကျွန်ုပ်ရှုံးချေပြီ။
ကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်းကို
ဖြတ်ပါလော...

ကျွန်ုပ်မဖြတ်လိုပါ
ဗြဟ္မာမင်း...

ဗြဟ္မာမင်း၏ဦးခေါင်းမှာမြေသို့ကျလျှင်
မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်လေမည်။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတွင်းသို့ ကျပါက
ရေများခမ်းခြောက်သွားပေမည်။

ထို့ကြောင့် နတ်သမီးခုနစ်ဖော်အား ...
လူတို့၏တစ်နှစ်ပြည့်မြောက်လျှင်တစ်ဦးလက်မှတစ်ဦးသို့
လွှဲပြောင်းကိုင်စေရာ...သတ္တရာမ်ပြောင်းလွှဲပေးခြင်းဖြစ်ပြီး
နှစ်ကောင်းမှ နှစ်သစ်မင်္ဂလာသို့ ကူးပြောင်းသောကာလ
ဟူ၍ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရလေသည်။

ဗုဒ္ဓခေတ်ရောက်ရှိသော်...
နရသီဟပတေ့မင်းကြီး
လက်ထက်တွင်...
မင်းကြီးမှာ တန်ခူးလသည်
ပူအိုက်လွန်းလှ၍ ဤသို့အကြံ
ဖြစ်တော်မူလေသည်။

မင်းချင်းတို့..
ဤတန်ခူးလသည်ပူအိုက်လွန်းလှချေသည်။
သကျသကီဝင် မင်း“အဘိရာဇာ”သည်
တကောင်းပြည်၌ ရေကစားသည်ဟုအဆိုရှိပေသည်။
သကျသကီနွယ်များသည်လည်း
အိန္ဒိယပြည်တွင်ရေကစားလေ့ရှိကြသည်။

ငါတို့သည်...
သကျသကီနွယ်ဝင်များဖြစ်ကြ၍
ဤတန်ခူးလပူအိုက်သည့်ရာသီတွင်
ရေကစားရန်သင့်ပေသည်။

နန်းတော်မှ...
ဧရာဝတီမြစ်ဆိပ်သို့ရေကစားရန်
တဲနန်းဆောက်လုပ်စေ။

ဤသို့ မိန့်မှာတော်မူပြီးနောက် ...
တဲနန်းကြီးဆောက်လုပ်ပြီးချိန်တွင်ဘုရင်ကြီးနှင့်တကွ
မိဖုရားမောင်းမမိသံ၊မြွေရံသင်းပင်းများနှင့်
ရေပက်ဖြန်း ကစားခြင်းပြုလေသည်။

သင်္ကြန်ပွဲတော်ကာလတွင် အကြိုနေ့၊အကျနေ့၊အကြတ်နေ့၊
အတက်နေ့ဟူ၍ရှိပြီး ရေကစားခြင်း၊စတုဒိသာ
ကျွေးမွေးခြင်းများဖြင့်ပျော်ရွှင်စွာဆင်နွှဲကြလေသည်။

မြန်မာနှစ်သစ်၏ နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့တွင်မူ
သက်ကြီးရွယ်အိုများအား ခေါင်းလျှော်ခြင်း၊
ခြေသည်းလက်သည်းညှပ်ပေးခြင်း၊တိရစ္ဆာန်များအား
ဘေးမဲ့လွတ်ခြင်းများပြုလုပ်ကြလေသည်။

ရပ်ကွက်အလိုက်သံဃာတော်များအားပင့်ဖိတ်ကာ
အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်တရားတော်များအား
ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် နှစ်ဟောင်းမှ အညစ်အကြေးများကို
စွန့်ပစ်ပြီးနှစ်သစ်သို့ကူးပြောင်းသော သင်္ကြန်ပွဲတော်ကို
ပျော်ရွှင်စွာ ဆင်နွှဲကြလေသည်။

ကဆုန်လ

(ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲ)

ရာသီပန်း - စကားပန်း

ကာဠု၊ယသော်၊ညီတော်၊ဆန္ဒ၊ကဏ္ဍက၊သောဏ္ဍ၊ဗုဒ္ဓဟေ
ဆိုသည်နှင့်အညီ ဖွားဖက်တော် ခုနစ်ပါးတွင်ပါဝင်သော
ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ(ဟေမိပင်)သည် ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင်
ပေါက်ရောက်ခဲ့လေသည်။

ကဆုန်သည်(က)အက္ခရာ“ရေ”ဟူသော
အနက်ထွက်ကာ “ဆုန်” ဆိုသည်မှာ
“သွန်းလောင်းခြင်း”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။

ရှေးယခင်က “ဒီပင်္ကရာ” ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ရဟန္တာလေးသိန်းနှင့် ရမ္မဝတီပြည်သို့ကြွချီတော်မူစဉ် လမ်းတွင် ရွံ့နွံ့ဗွက်အိုင်များပေါများသဖြင့် ပြည်သူပြည်သားတို့ လမ်းပြင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ် “သုမေဓာရှင်ရသေ့” လည်း ကောင်းကင်ဈာန်ခရီးမှဆင်းကာ ရွံ့အိုင်တို့အား ရင်နှင့်အပ်၍ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အား ဘုရားရှင် ကြွမြန်းမည့်လမ်းတွင် တံတားကဲ့သို့ ခင်းကာ ကုသိုလ်ယူခဲ့သည်။

အသင်ရသေ့ကား နောင်ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ လေးဆူမြောက်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှင် (ဂေါတမ) ဘုရားအဖြစ် ကေနိပွင့်တော်မူလတ္တံ့ ...

ဤသို့ ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်မှ နိယတဗျာဒိတ်တော် ခံယူရရှိသောနေ့မှာ (ကဆုန်လပြည့်နေ့) ဖြစ်လေသည်။

ကပ္ပိလဝတ်ပြည်နှင့် ဒေဝဒယာပြည်
(ယခုနီပေါ)တို့အကြားလုပ္ပိနီအင်ကြင်းတော၌
သုခွေါနေမင်းကြီး၏ကြင်ယာတော်
မယ်တော်မာယာမှသုရားအလောင်းတော်အား
မီးရှူးသန့်စင်စွာမြင်တော်မူခဲ့လေသည်။

ထိုနေ့ကားမဟာသတ္တရာဇ်(၆၈)ခုနှစ်
တဆုန်လပြည့်သောကြာနေ့နံနက်
တစ်ချက်တီးအချိန်ဖြစ်သည်။

သုဇာတာ သုကြယ်သမီးသည်
မြတ်ဗုဒ္ဓအား ယနာနီဆွမ်းဆက်ကပ်သည်မှာ
သေနနိဂုံးရွာ ညောင်ပင်ရင်းတွင်ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် သက္ကရာဇ်(၁၀၃)ခုနှစ်(ကဆုန်လပြည့်နေ့)တွင် သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူ၍ (သဗ္ဗညုတ ရှေ့ဉာဏ် ဘုရားရှင်) အဖြစ်သို့ မဟာဗောဓိပင်ခြေရင်း၌ပင်ရောက်ရှိတော်မူလေသည်။

သက္ကရာဇ်(၁၄၈)ခုနှစ်၊(ကဆုန်လပြည့်နေ့)၌ပင်
ဝါတော် (၄၅)ဝါ၊သက်တော်(၈၀)၌ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်သည်
မာလာတိုင်း၊ကုသိနာရုံမလ္လာမင်းတို့စံရာ၊အင်းကြင်းဥယျာဉ်၌
ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခဲ့သည်။

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်ပွင့်တော်မမူမှီအချိန်က
ညောင်ပင်စောင့်နတ်များထံ (ကဆုန်လပြည့်နေ့)တွင်
ညောင်ပင်ရင်း၌ရေသွန်းလောင်းပြီး လိုရာဆုတောင်းသည့်
အစဉ်အလာရှိခဲ့ဖူးသည်။

ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူသည့်အချိန်မှစ၍ နတ်များကို
ပူဇော်ခြင်းမှ ဘုရားရှင်အားပူဇော်ခြင်းသို့ ပြောင်းလဲကာ
မဟာဗောဓိညောင်ပင်ကို ကဆုန်လပြည့်နေ့ရောက်တိုင်း
ရိုးရာမပျက် ညောင်ရေသွန်းပွဲကျင်းပကြလေသည်။

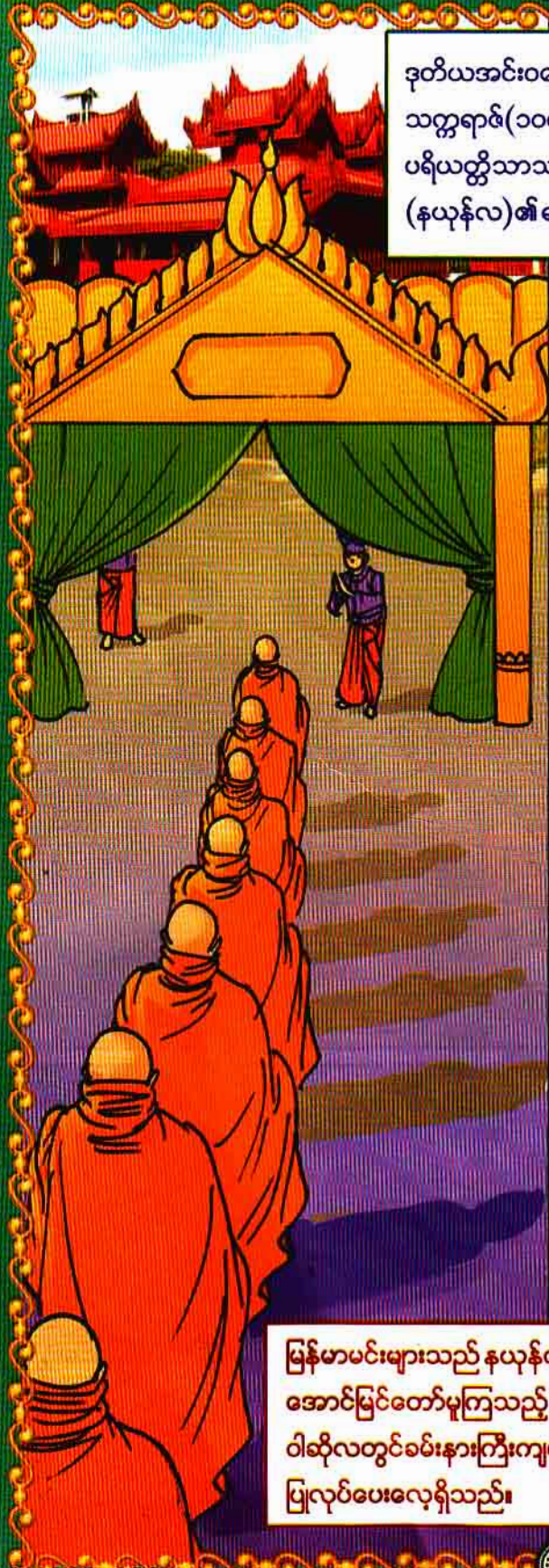

နယုန်လ
(စပြန်ပွဲ)
ရာသီပန်း - စံပယ်ပန်း

(နယုန်လ) ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မှာ
မိုးရွာသည့်လ ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက်သည်။

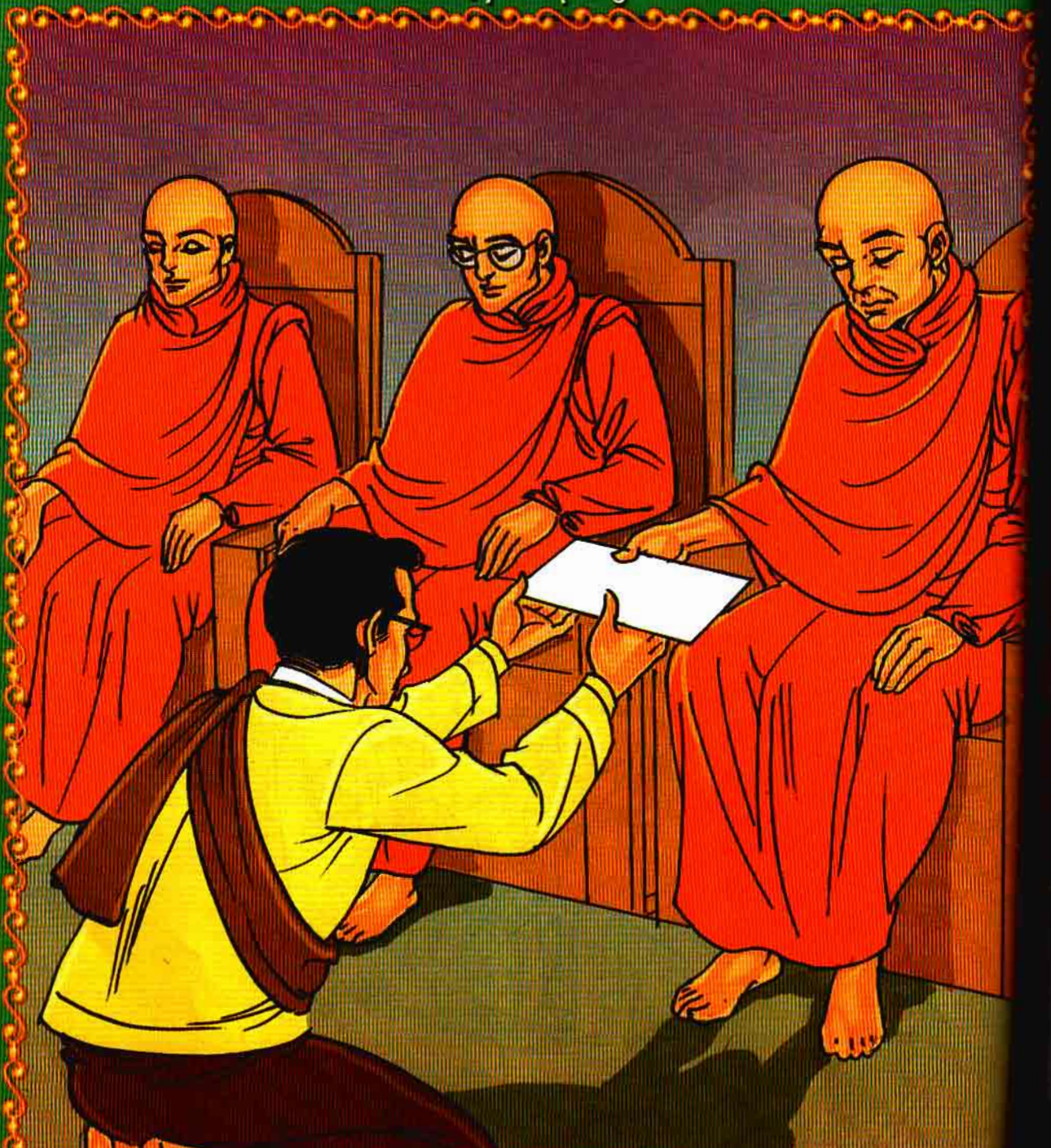
ဒုတိယအင်းဝခေတ် သာလွန်မင်းတရားကြီးလက်ထက်တွင် သက္ကရာဇ်(၁၀၀၀)ပြည့်နှစ်တွင် (စာပြန်ပွဲ)ကို ပရိယတ္တိသာသနာတိုးတက်ပြန့်ပွားရန် ဆန္ဒပွန်ဖြင့် (နယုန်လ)၏ ရာသီပွဲအဖြစ်ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာမင်းများသည် နယုန်လ(စာပြန်ပွဲ)တွင် အောင်မြင်တော်မူကြသည့် ပဉ္စင်းလောင်း၊ရှင်လောင်းတို့ကို ဝါဆိုလတွင်ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ပဉ္စင်းခံ၊ရှင်ပြပွဲများ ပြုလုပ်ပေးလေ့ရှိသည်။

ထို့အပြင် သုံးလူထွတ်တင် ဘုရားရှင်သည် နယုန်လပြည့်နေ့၌ စကြာဝဠာတိုက်တစ်သောင်းမှ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား မဟာသမယသုတ်တော် ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်းကို အစွဲပြု၍ (မဟာသမယအခါတော်နေ့) ပွဲတော်ကို အနှစ်သာရပြည့်ဝစွာကျင်းပသည်။

ယခုအခါ ပထမပြန်စာမေးပွဲနှင့် ဓမ္မစရိယစာမေးပွဲများအပြင် တိပိဋကဓမ္မဇ္ဈေးချယ်ပွဲကြီး၊ အဘိဓမ္မာစာမေးပွဲတို့ကိုလည်း နှစ်စဉ်ကျင်းပပေးခြင်း၊ အောင်ဆုလက်မှတ်များကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း တို့ကို သာသနာတော်စည်ကား ပြန့်ပွားအောင် နယုန်လ၌ စာပြန်ပွဲအဖြစ် ကျင်းပပေးလျက်ရှိပါသည်။

ဝါဆိုလ
(ပဉ္စင်းခံရှင်ပြုပွဲ)
ရာသီပန်း - ပုန်းညက်ပန်း

ရှေးမြန်မာဘုရားများသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် တိုးတက်စည်ကား ပြန့်ပွားရေးနှင့် ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များကို ရရှိရေးကို အကြောင်းပြု၍ ဝါဆိုလတွင် ပဉ္စင်းခံ ရှင်ပြုပွဲတော်ကြီးကို ရာသီပွဲတော်အဖြစ် ကျင်းပကြသည်။

ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ဖြစ်စေ၊ လပြည့်ကျော်(၁)ရက်နေ့၌ဖြစ်စေ ဝါဆိုလတွင်ဖူးပွင့်ကြသည့် ပုန်းညက်ပန်းစသော ပန်းမျိုးစုံတို့ကို စေတီပုထိုးများသို့သွားရောက်လှူဒါန်းရန် ဝါဆိုပန်းခူးထွက်သည့် ယဉ်ကျေးမှုလေ့တစ်ရပ်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာ သန္ဓေတောထွက်မွေ့စက်၊
တစ်ချက်ပြာဋိဟာ ဆိုသည်နှင့်အညီ ဗုဒ္ဓသာသနာ
သမိုင်းတွင်ထူးခြားသောမှတ်တမ်းဖြစ်ရပ်(၄)ခု
ရှိပါသည်။

ပထမတစ်ခုမှာ - သက္ကရာဇ်(၆၇)ခုနှစ် ဝါဆိုလပြည့်နေ့
သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည့်ရှင်ဘုရင်
သုဒ္ဓေါနေမင်းကြီး၏ ဗိဇ္ဇာမင်းကြီးသီရိမဟာမယာဒေဝီ၏
ဝမ်းကြာတိုက်တွင် ဂေါတမရှင်တော် ဘုရားအလောင်းတော်သည်
သန္ဓေယူတော်မူခဲ့လေသည်။

ဒုတိယတစ်ခုမှာ - သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားဘုရားအလောင်းသည်
သက္ကရာဇ်(၉၇)ခုနှစ်၊ သက်တော်(၂၉)နှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၊
တနင်္လာနေ့၊ ညသန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် နန်းစည်းစိမ်နှင့်တကွ
သားမယားတို့အား စွန့်ကာတရားရှာရန်တောထွက်တော်မူခဲ့လေသည်။

တတိယတစ်ခုမှာ - သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားတောထွက်
တော်မူရာမှဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးနောက်
သက္ကရာဇ်(၁၀၃)ခုနှစ်ဝါဆိုလပြည့်နေ့၊စနေနေ့၊
နေဝင်စအချိန် ပဉ္စဝဂ္ဂီ(၅)ဦးတို့အား
ဓမ္မစကြာတရားဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

စတုတ္ထတစ်ခုမှာ - သက္ကရာဇ်(၁၀၉)ခုနှစ် ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိပြည်
ကဏ္ဍမ္မသရက်ဖြူခြေရင်း၌ ဟိတ္ထိတစ်သင်းအား နှိမ်နင်းဆုံးမကာ အထက်ကိုယ်တော်မှရေ၊
အောက်ကိုယ်တော်မှ မီးလျှံ၊ လက်ယာမျက်လုံးမှ မီးလျှံ၊ လက်ဝဲမျက်လုံးမှ ရေ၊ လက်ဝဲနားတော်မှ ရေ၊
လက်ယာနားတော်မှ မီးတို့အပြင် ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်များ ဖန်ဆင်းပြသတော်မူခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်(ဝါဆိုလ)သည် လထူးလမြတ်အဖြစ်သတ်မှတ်ကြသည်။
သံဃာတော်များ ဝါဆိုသည့်အခါပူဇော်ဆက်ကပ်နိုင်ရန် ဝါဆိုပန်းနှင့်
ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်ကြီးများကို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ၌
လှူဒါန်းကြသည်။

ထို့အပြင် သင်္ကန်းများကိုလည်းကပ်လှူကြသည်။
ဝါဆိုတော့မည့် သံဃာတော်များအား ဝါဆိုလဆန်း၌ပင်
လှူဒါန်းကြသည့် သင်္ကန်းဖြစ်သောကြောင့်
(ဝါဆိုသင်္ကန်း)ဟုခေါ်ကြသည်။

မြန်မာယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာတစ်ခုအဖြစ် အသက်၊သိက္ခာ၊
ဂုဏ်ဝါကြီးသူများအား ဝါဝင်ခါနီး၌ ပူဇော်ဖွယ်ရာအဖြာဖြာတို့ဖြင့်
ပူဇော်ကန်တော့ကြသည်မှာ ယနေ့ခေတ်အထိပင်ဖြစ်သည်။

ဝါခေါင်လ

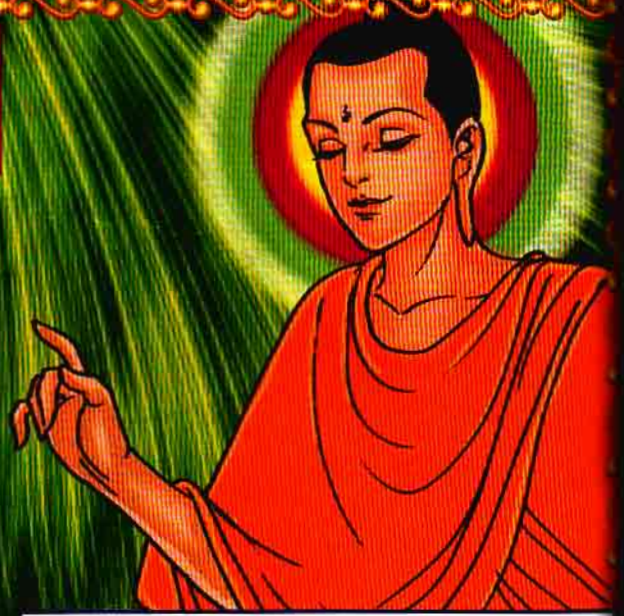
(စာရေးတံမဲပွဲ)

ရာသီပန်း - ခတ္တာပန်း

ဝါခေါင်လသည် မိုးကာလဖြစ်သည့်အလျောက်
 မိုးသည်းထန်စွာရွာသောကြောင့် မြစ်ရေချောင်းရေတို့
 တိုးကာ ကမ်းလုံးပြည့်တက်လေ့ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့်
 “ဝါဆို၊ ဝါခေါင် ရေဖောင်ဖောင်” ဟု ပညာရှင်များက
 စာဖွဲ့ကြသည်။

အခါတစ်ပါး၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူလေ၏။

ထိုအချိန် တစ်ကျောင်းလုံးရှိ သံဃာတော်များအား လှူဒါန်းရန် သီးနှံများရှားပါးချိန်ဖြစ်၍ ပြည်သူများက ဘုရားရှင်အားလျှောက်ထားကြလေရာ ဘုရားရှင်က စာရေးတံမဲချ၍ လှူဒါန်းစေခဲ့ရာမှ (စာရေးတံမဲပွဲတော် စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

ယခုခေတ်ကာလ၌ (စာရေးတံမဲပွဲ) အစား ဆွမ်းကြီးလောင်းပွဲများဖြင့် အစားထိုးလာကြတော့သည်။

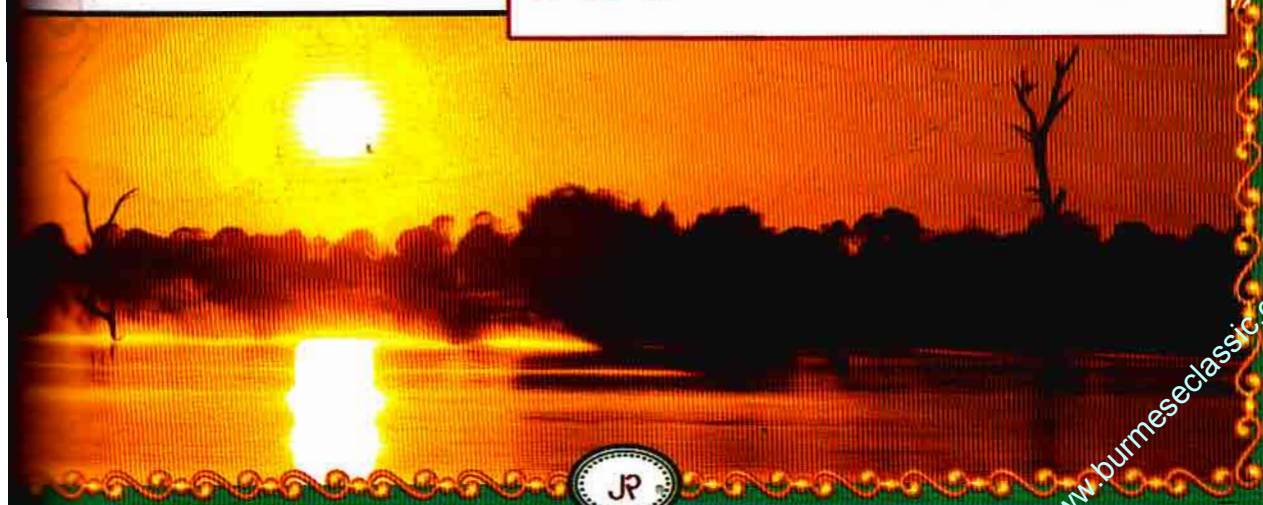
တော်သလင်းလ

(လှေပြိုင်ပွဲ)

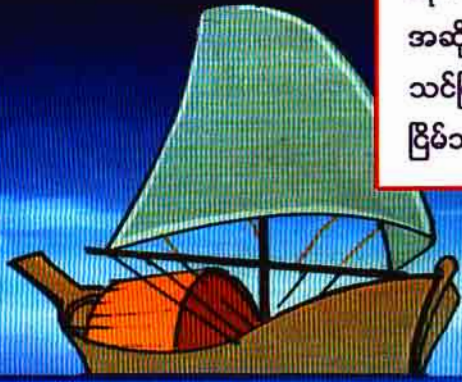
ရာသီပန်း - ယင်းမာပန်း

“တော်သလင်းနေ့ပုဇွန်သေ” ဟူသောဆိုရိုးစကားအတိုင်း
 ငါးငယ်၊ပုဇွန်ငယ်လေးများပင်သေလောက်အောင်နေမင်းသည်
 ပြင်းပြောထွန်းလင်းတောက်ပသော ရာသီဖြစ်လေသည်။

ထိုလတွင် “တော်သလင်း မြစ်တွင်း သင်ဖြူးခင်း” အဆိုနှင့်အညီ ရေပြင်သည် လှိုင်းလေကင်းစင်ပြီး သင်ဖြူးများ ဖြန့်ခင်းထားဘိသကဲ့သို့ ပြန့်ဖြူး ငြိမ်သက်လျက်ရှိပေသည်။

ဤလတွင် ရှေးမြန်မာမင်းများလက်ထက်က (လှေပြိုင်ပွဲသဘင်)ကို စည်းလုံးညီညွတ်စေသောစိတ်၊ လိုရာပန်းတိုင်ကို ခွန်အားစိုက်ထုတ်ပြီး အရောက်လှမ်းနိုင်သော စိတ်တို့ဖြင့် ရှေးအခါကရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိတို့ဖြင့် ကျင်းပခဲ့ကြလေသည်။

မြန်မာဘုရင်တို့၏ လက်ထက်တွင် နယ်ချဲ့ကို တွန်းလှန်ရာတွင် “လှေတပ်” သည် တစ်ထောင့် တစ်နေရာမှပြောင်မြောက်စွာပင် ပါဝင်ခဲ့ဖူးသည်။

ထိုအချိန်က အင်းဝဘုရင်မွေရာဇာသည် လှေကြီးများ၊ ခတ်လှေ၊ နှစ်ဆင့်ခတ်လှေ၊ ဝှက်လေး၊ မြို့တက်တံခါး စသည်တို့ စုဆောင်းပြီး လှေရေးကျင့်စေခဲ့သည်။

ခရစ်သက္ကရာဇ်(၁၆၁၂)ခုနှစ်အရောက်တွင် အင်းဝဘုရင်
မွေရာဇာသည် သန်လျင်မြို့တွင် ဘုရင်တစ်ဆူသဖွယ်
အုပ်ချုပ်နေခဲ့သော သန်လျင်မြို့စား ဝဇင်ကာ(ခေါ်)
ဖီးလစ်ဒီဘရစ်တိုအား မြန်မာ့လှေတပ်မတော်ဖြင့်
တိုက်ခိုက်အောင်နိုင်စေခဲ့လေသည်။

BURMESE CLASSIC

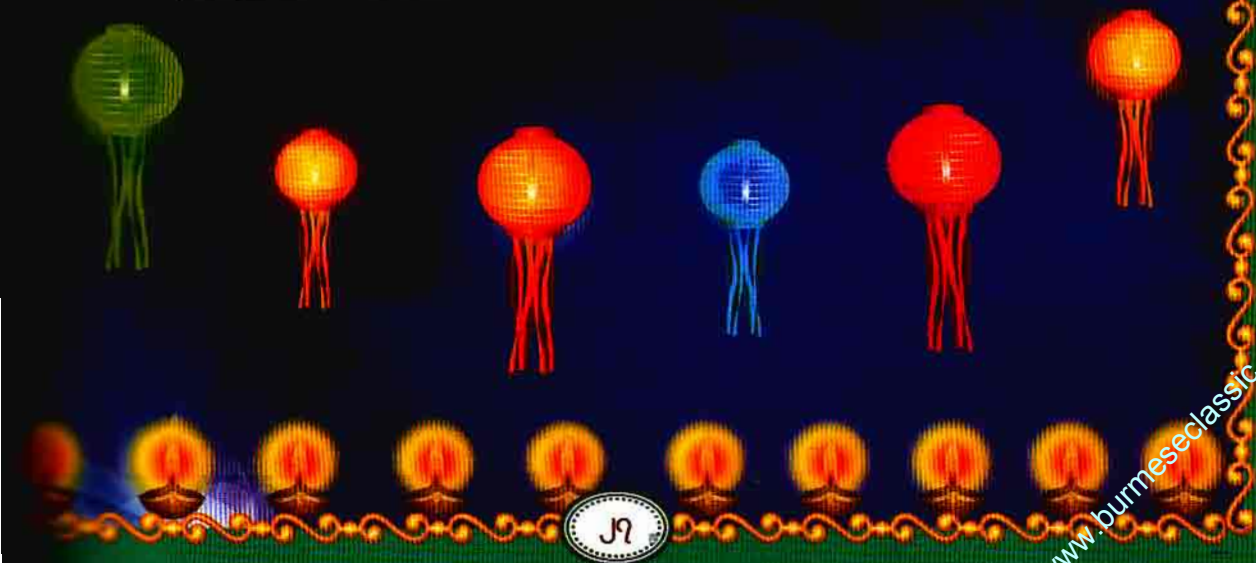
ဤသို့ဖြင့် မြန်မာ့လှေတပ်အင်းအားကို မပေမေခြင်းဟူ၍
ရည်ရွယ်ပြီး ယနေ့ခေတ်ကာလအထိ မြန်မာပြည်အရပ်ဒေသတစ်ချို့တွင်
တော်သလင်းလ၌ “လှေပြိုင်ပွဲသဘင်” ကို ချိမ့်ချိမ့်သံကျင်းပကြလေသည်။

သီတင်းကျွတ်လ
(သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲတော်)
ရာသီပန်း - ကြာမျိုးငါးပါး

သီတင်းကျွတ်လတွင် ရှေးမြန်မာမှုလေ့အရ ယခင်အခါက မီးထွန်းပွဲတော်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် တာဝတိံသာမှ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ “တာဝတိံသာပွဲတော်” ဟု ငှင်း၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်မှ ဆင်းသက်တော်မူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ “မီးမြင့်မိုရ်ပွဲ” ဟုခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြဖူးသည်။

တစ်ခုသော (ဝါဆိုလပြည့်နေ့)တွင်
ဂေါတမဘုရားရှင်သည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့
ကြွချီတော်မူလေသည်။

BURMESE
CLASSIC

ဤတွင်ဘုရားရှင်သည် ဘဝဟောင်း၌
မယ်တော်မာယာဖြစ်ခဲ့ဖူးသော နတ်သားအားကျေးဇူးဆပ်ရန်
အဘိဓမ္မာတရားတော်အား မယ်တော်မိနတ်သားနှင့်တကွ
နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင်
လွှဲပြည်သို့ပြန်လည်ကြွချီတော်မူ၏။

BURMESE
CLASSIC

သိကြားမင်းက ရွှေစောင်းတန်း၊ ငွေစောင်းတန်း၊
ပတ္တမြားစောင်းတန်းကို ဖန်ဆင်းပူဇော်လေသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်ဖြင့် အလယ်ဗဟို
ပတ္တမြားစောင်းတန်းမှ ဆင်းသက်ကြွတော်မူလေသည်။
နတ်အပေါင်းတို့က လက်ယာ ရွှေစောင်းတန်း၊ ဗြဟ္မာကြီးများက
လက်ဝဲငွေစောင်းတန်းမှ ဆင်းသက်ကြလေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်ကျော်ခန့်က မြန်မာတို့၏ နောက်ဆုံးဘုရင် သီပေါအရှင်လက်ထက်တော်တွင် ခမ်းနားကြီးကျယ်သောသီတင်းကျွတ် ဆီမီးထွန်းပွဲကို ကျင်းပခဲ့လေသည်။

ဤဆီမီးထွန်းပွဲကြီးတွင် ယိုးဒယားဇာတ်ကြီးအတီးအက၊ မြန်မာဇာတ်ကြီးအတီးအက၊ ကျွမ်းထိုးတိုင်တက်၊ ကြိုးတန်းလျှောက်၊ တရုတ်နဂါးပွဲများ အစုံအလင်ဖြင့် ခင်းကျင်းပါဝင်ပြသကြလေသည်။

ဒီထဲဘိုးဘွားများအား...
အဆင်တော်တော်ခြင်းများလည်း ပြုလုပ်ကြသလို

မြတ်ဆရာတို့အားလည်း ရှစ်ရက်တော်ပွဲများ
ပြုလုပ်ကြလေသည်။

သီတင်းကျွတ်လ၏မီးထွန်းပွဲတော်သည်
မြို့ကြီးပြကြီးများမှစ၍ရွာငယ်များရှိ
စေတီပုထိုးများပါမကျန်ရှေးရိုးရာစဉ်လာမပျက်
ကျင်းပသည့် မြန်မာတို့၏ ရိုးရာပွဲတော်ဖြစ်ပေသည်။

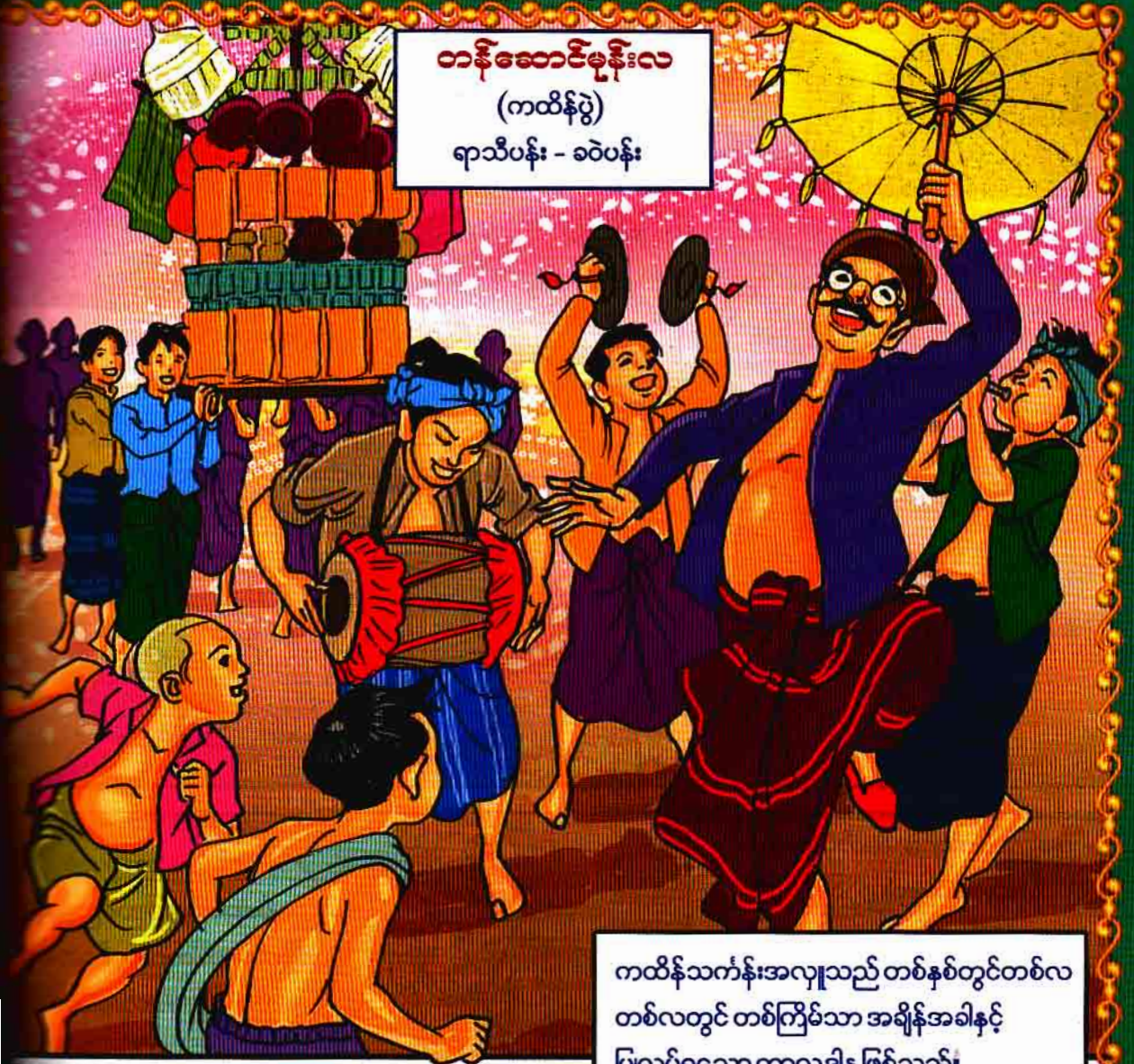
ထိုပွဲတော်သည် မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံး၏
ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းမှု၊ ဖြူစင်သောစိတ်အလှနှင့်
ယဉ်ကျေးသောလူမှုအဆင့်အတန်းကို
ဖော်ပြသောပွဲတော်တစ်ခုဖြစ်ပေတော့သည်။

တန်ဆောင်မုန်းလ

(ကထိန်ပွဲ)

ရာသီပန်း - ခဝဲပန်း

ကထိန်သင်္ကန်းအလှူသည် တစ်နှစ်တွင်တစ်လ
 တစ်လတွင် တစ်ကြိမ်သာ အချိန်အခါနှင့်
 ပြုလုပ်ရသော ကာလဒါန ဖြစ်သည်။

တစ်ဆယ့်နှစ်လရာသီပွဲတော်

တန်ဆောင်မုန်းလတွင် တန်ဆောင်တိုင်
ပီးထွန်းပွဲတော်သည် အရေးပါသည့်
ပွဲတော်ဖြစ်ပါသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်က
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင်အဇာတသတ်မင်းသည်
ဖခင်မည်းတော်မိမိသာရကို သတ်ခဲ့မိသည့်အတွက်
နောင်တရပြီးစိတ်နှလုံးချောက်ခြားရာက
အိပ်မပျော်သည့်ရောဂါစွဲကပ်လာသည်။

ဒါကြောင့် အဇာတသတ်မင်းဟာ
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့
ညအခါမှာ ညည်းညူတော်မူတယ်..

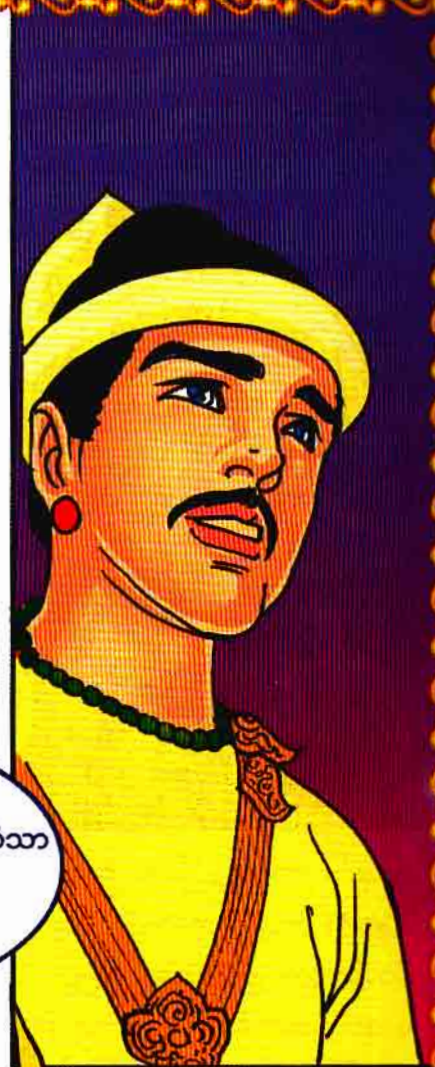
ဒီလိုသာယာလှပတဲ့
ညရမ်းအခါမျိုးမှာ ညည်းညူနေ
ငိုရဲစိတ်တော်ကြည်လင်လာအောင်
မည်သူ့ကို အားကိုးရပါမလိမ့်
...

ဆီအချိန်မှာ ဆေးဆရာကြီး “ဖိက” က
ဆုမြတ်တဲ့အကြံပေးတော်မူတယ်။

အရှင်မင်းကြီး
ခုလိုအချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရားထံသာ
ချဉ်းကပ်သင့်ပါကြောင်းပါ
ဘုရား

အဇာတသတ်မင်းလည်း ဆရာဖိကရဲ့
အကြံဉာဏ်ကို သဘောကျပြီး ဘုရားရှင်ကို
အံ့တွေခွင့်ရဖို့ စီစဉ်စေတယ်။

ဆရာဖိကလည်း ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်တွေခြံရံပြီး
ဘုရားရှင်ဆီ အဇာတသတ်မင်းကြွရောက်ဖို့
အစီအမံတွေ အမြန်ပြုလုပ်တော့လေသည်။

သရက်တောဥယျာဉ်ကြီးကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဘုရားရှင်ဆီသို့ စိတန်းသွားရောက်ကြရာမှာ မီးရှူးတိုင် ရာပေါင်း၊ ထောင်ပေါင်းများစွာ ထွန်းညှိပြီး သွားကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ တန်ဆောင်တိုင်မီးထွန်းပွဲတော်ကို ကျင်းပလေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

နတ်တော်လ

(စာဆိုတော်ပွဲ)

ရာသီပန်း - သဇင်ပန်း

နတ်တော်လသည် ချမ်းအေးလှသည့်
ဆောင်းရာသီကာလဖြစ်သည့် အတွက်
ထိုအချိန်၌ “ကျိုက်ထီးရိုး” ဘုရားကဲ့သို့သော
တောတက်ခရီးဖြင့် ဘုရားဖူးခရီးထွက်သူများ
များပြားလှပေသည်။

ရှေးအခါက နတ်အယူသည် သူတို့သည် နတ်တော်လတွင် “နတ်ပူဇော်ပွဲ” များ ကျင်းပလေ့ရှိကြလေသည်။

နတ်ပွဲသဘင် နှင့်အတူ ဆင် ဖမ်းပွဲကိုလည်း ကျင်းပလေ့ရှိကြလေသည်။

အရှင်မြန်မာမင်းများလက်ထက်က ဗြဟ္မဏပုဂ္ဂိုလ်များသည်
ဘုရင့်အပါးမှာ စားစားရင်း ၎င်းတို့အတွက် အကျိုးထူးရစေဖို့
ဘုရင်ကိုချီးမြှောက်ပင့်ပို့တွေ့ပြုလုပ်ကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြောင့်
နတ်ဒေဝါတွေဟာ အရှင်မင်းကြီးကို
စောင့်ရှောက်နီးကီးပါ့မယ်
ဘုရား...

အရှင်မင်းကြီး
ဆောင်ရွက်ကြံစည်သမျှအားလုံး
ကောင်းမွန်တော် နီးကီးပါလိမ့်မယ်
ဘုရား...

ဘိုးတော်ဘုရားမင်းလက်ထက်ရောက်သော် ဗြဟ္မဏပုဏ္ဏားတွေရဲ့ နတ်ပူဇော်ခြင်းအလေ့အထတွေဟာ စာပေနယ်ပယ်ထဲ ရောက်ရှိ လွှမ်းမိုးလာလို့ မှူးကြီးမတ်ကြီးများဦးဆောင်ပြီး စာပေပညာရှင်များနှင့် တိုင်ပင်ကာ နတ်တော်လ၏ နတ်ပူဇော်ပွဲအစား (စာဆိုတော်ပွဲ) အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲကျင်းပခဲ့ကြသည်။

“စာဆိုတော်” ဆိုသည်မှာ ဘုရင်ခေတ် ထီးသုံး၊ နန်းသုံး၊ ဝေါဟာရတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

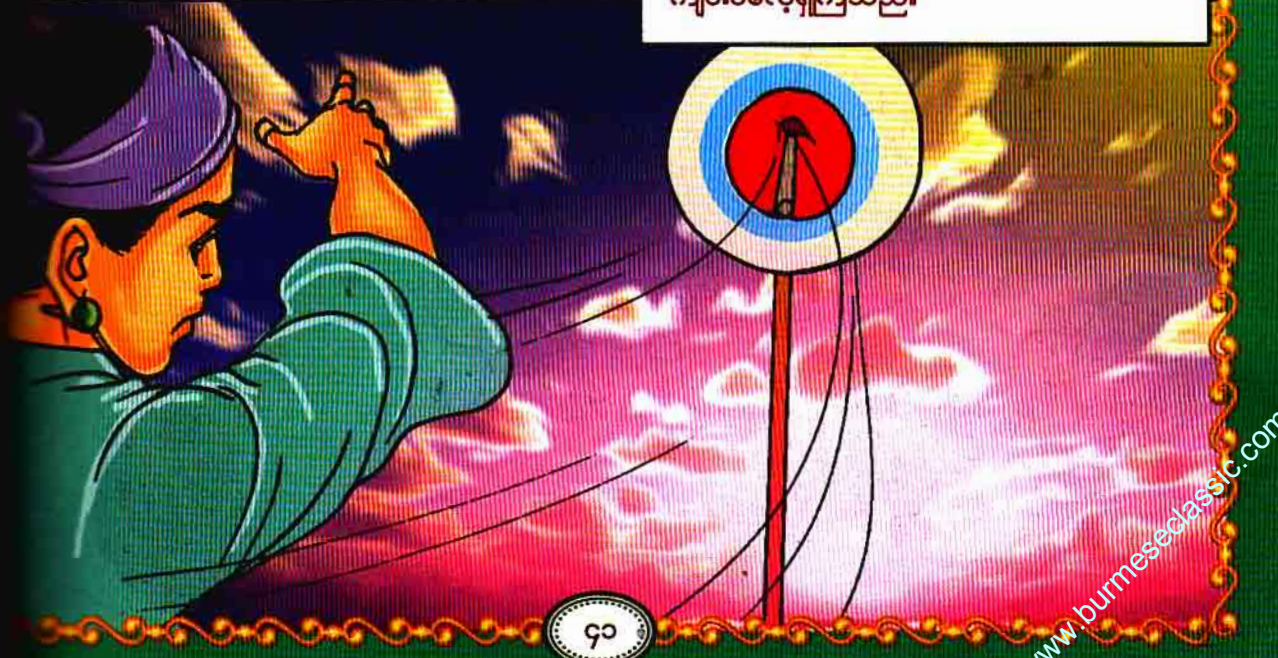
မြာသိုလ

(မြင်းခင်းသဘင်ပွဲ)

ရာသီပန်း - ခွာညိုပန်း

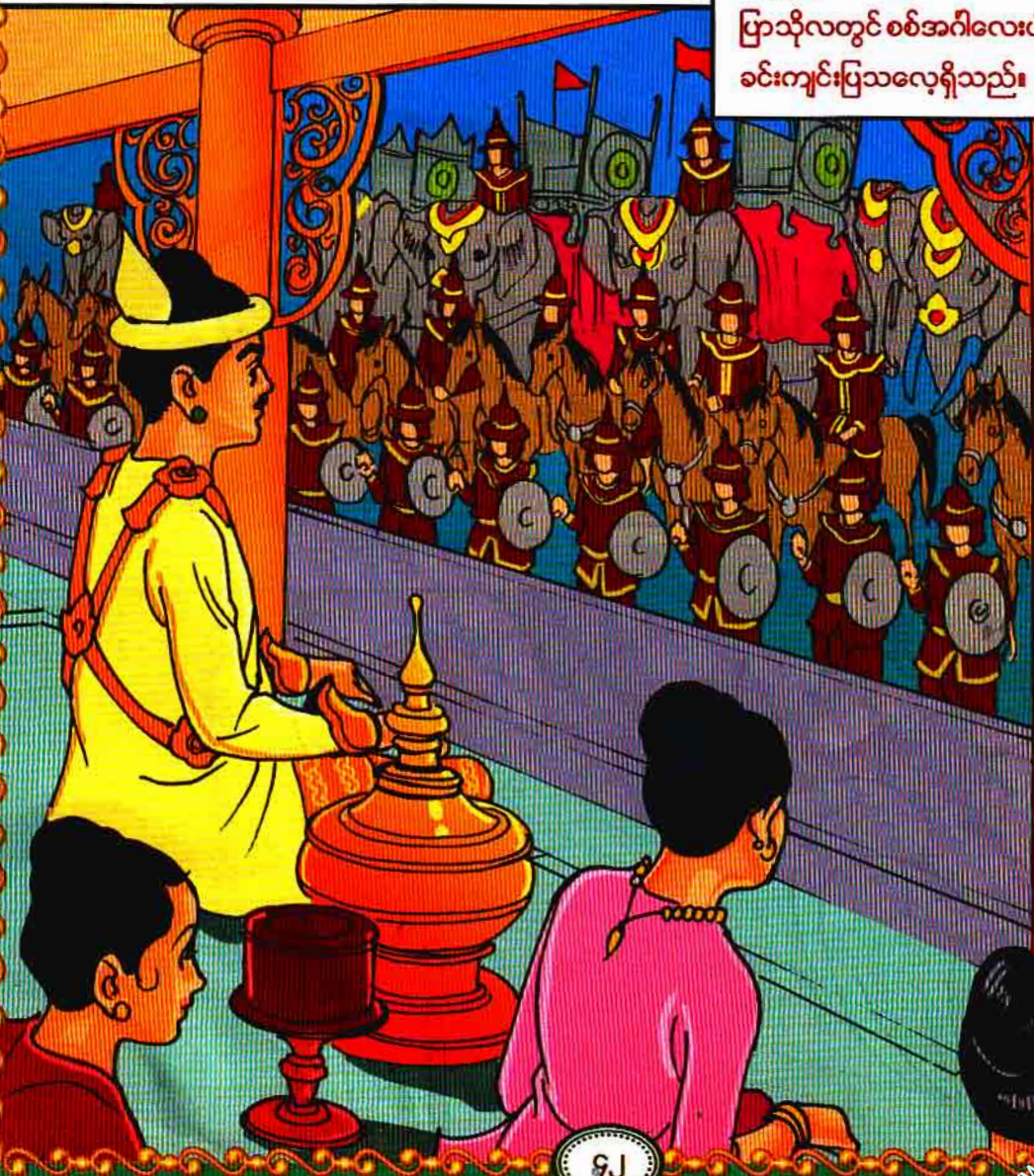

ရှေးမြန်မာမင်းများသည် ငွေနှင်းစိုစို လပြာသိုတွင်
မြင်းခင်းသဘင်ပွဲတော်ကို ရာသီပွဲတော်အဖြစ်
ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။

ရှေးမြန်မာမင်းများလက်ထက်က
ပြာသိုလတွင် စစ်အင်္ဂါလေးပါးအစုံအလင်
ခင်းကျင်းပြသလေ့ရှိသည်။

တစ်ဆယ့်နှစ်လရာသီပွဲတော်

ခြင်းစီးကျွမ်းကျင်သည့် မြင်းသည် တော်တွေသည်
အပြိုင်အဆိုင် မြင်းရေး ပြိုင်ဆိုင်ကြလေသည်။

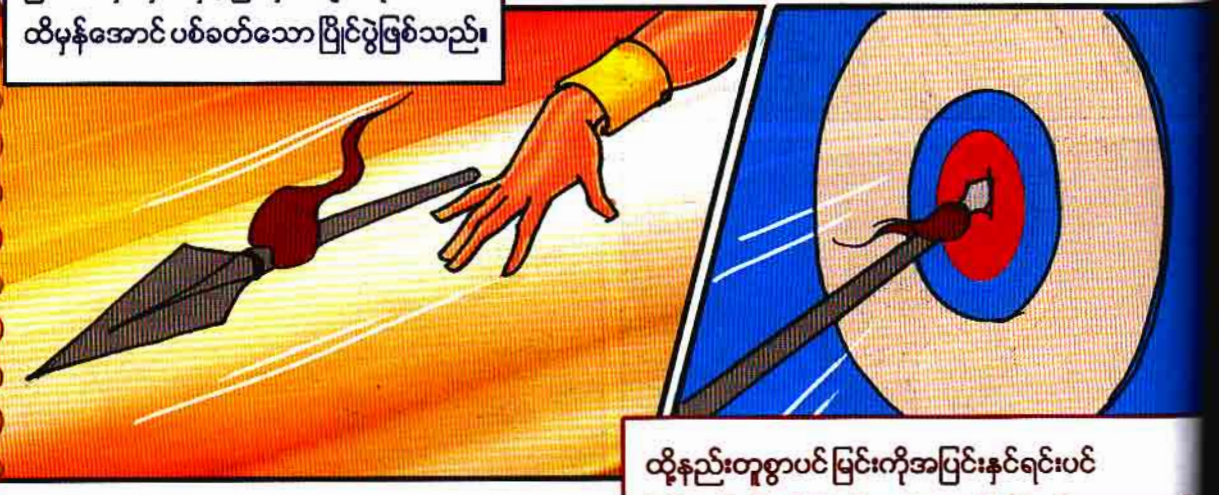
ဌက်ပျောပင်ပေါ်တင်ထားသည့် ရေအပြည့်
ထည့်ထားသော ရေအိုးကို အပြင်းနှင့်လာသည့်
စစ်သည်ဟာ ဓားနှင့်ဌက်ပျောပင်ကို ပိုင်းဖြတ်ရ၏။

ဓားနှင့်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သော်လည်း ဌက်ပျောပင်သည်
လဲယိုင်ကျမသွားပဲ ရေအိုးတင်လျက်အပိုင်းတစ်ပိုင်း
ဖြစ်သွားလေသည်။

နောက်တစ်မျိုးမှာ မြင်းကိုအပြင်းနှင်ရင်း
မြင်းပေါ်မှ လှံတံနှင့် ပြစ်မှတ်များကို
ထိမှန်အောင် ပစ်ခတ်သော ပြိုင်ပွဲဖြစ်သည်။

ထို့နည်းတူစွာပင် မြင်းကိုအပြင်းနှင်ရင်းပင်
မြင်းပေါ်မှ မြားဖြင့်ပစ်ခတ်သော ပြိုင်ပွဲဝင်ရလေသည်။

အောင်ပွဲဆုကို ရရှိသည့် မြင်းစီးသမားသည် မင်းနှင့် မိဖုရားများရှေ့တော်သို့ မြင်းကိုစီးကာ အလှပြု ဝင်ရောက်ရလေသည်။

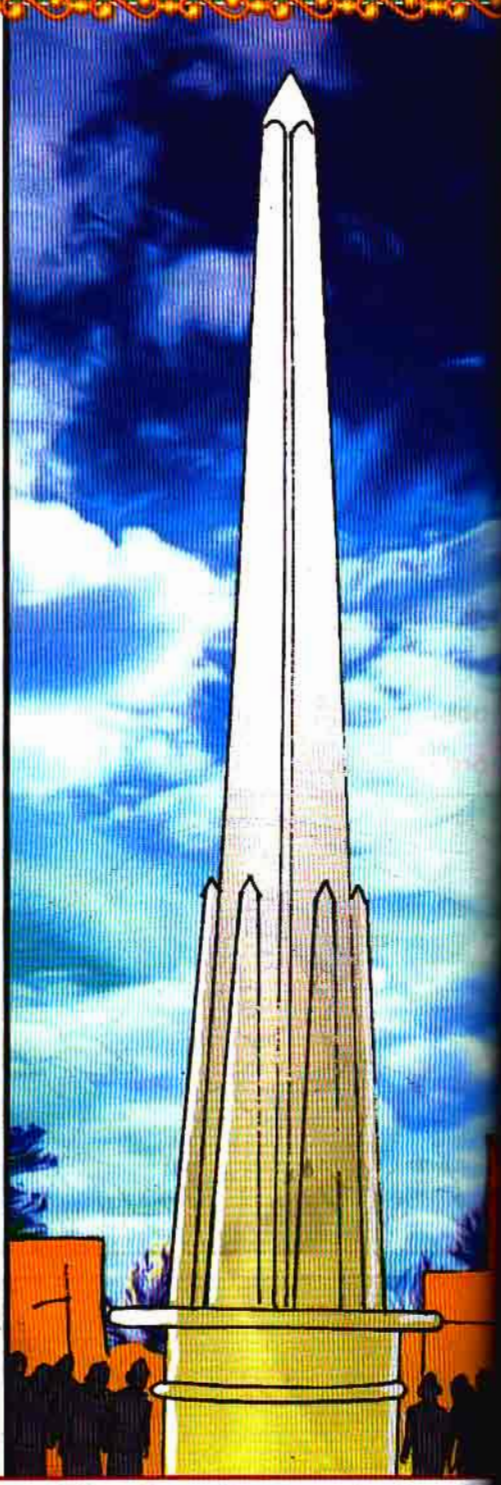
ထိုအချိန် မိဖုရားကြီးက ရွှေကျင်ခတ်ပုဝါကို ခပ်ပေး၍ အောင်ပွဲဆုရမြင်းစီးသမားကို ဂုဏ်ပြုလေသည်။

မင်းသမီးလေးများကလည်း ပန်းများဖြင့်ပစ်ပေး ဂုဏ်ပြုကြလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် မြင်းခင်းသဘင်ပွဲကို ရှေးယခင်က စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပကြလေသည်။

ဘုရားပွဲတော်များကို ပြာသိုလ၌ပင်
အများဆုံးကျင်းပကြလေသည်။

ထိုအတူ မြန်မာတို့ ဆုံးရှုံးခဲ့သော လွတ်လပ်ရေးကို
ပြန်လည်ရယူနိုင်ခဲ့သော လွတ်လပ်ရေးအောင်ပွဲ
ထိုလ၌ပင် ရယူနိုင်ခဲ့ပြီး (လွတ်လပ်ရေးနေ့)
ကျင်းပလေသောလ ဟုဆိုရပေမည်။

တပို့တွဲလ
(ထမနဲပွဲ)
ရာသီပန်း - ပေါက်လဲပန်း

ကောက်ညှင်းကိုကျက်အောင်ပြု၍ စေးကပ်သွားအောင်နဲရ နယ်ရသဖြင့်(ထမင်းနဲ) ထမနဲပွဲကို တပို့တွဲလ၏ ရာသီပွဲတော်အဖြစ်ကျင်းပကြလေသည်။

ထိုလတွင် ရှေးမြန်မာတို့သည် ချမ်းအေးလွန်းလှသဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်၏ လက်တော်အား မီးလုံတော်မူခဲ့ဖူးသည် ဟူသော အစွဲဖြင့် မီးကုသိုလ်ပြုပွဲ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ဤရာသီပွဲကို အထက်အညာဒေသတစ်ချို့တွင်သာကျင်းပကြပြီး လူသိနည်းသော ပွဲတော်တစ်ခုဖြစ်နေခဲ့ပေသည်။

မြန်မာတို့သည် ချမ်းအေးသော တပို့တွဲလတွင် စုပေါင်း၍ ထုံးကြသော ထမနဲပွဲကို ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိကျင်းပခဲ့ကြသည်။

စုပေါင်းညီညွတ်စွာထိုးမှသာ အရသာရှိသော ထမနဲကောင်းရနိုင်သလို စုစည်းညီညွတ်မှသာ မည်သည့်အရာမဆိုအောင်မြင်ကြောင်းထင်ရှားစေသောပွဲဖြစ်ပြီး စုစည်းညီညွတ်အောင် ထမနဲထိုးပြိုင်ပွဲများကျင်းပခဲ့ကြပါသည်။

ထမနဲ့ပွဲကို များသောအားဖြင့် တပို့တွဲလပြည့်နေ့
မရောက်ခင် ထိုးကြပြီး လပြည့်နေ့တွင်
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓအား
ကပ်လှူကာ ကုသိုလ်ယူကြတော့သည်။

တပေါင်းလ

(သဲပုံစေတီပွဲ)

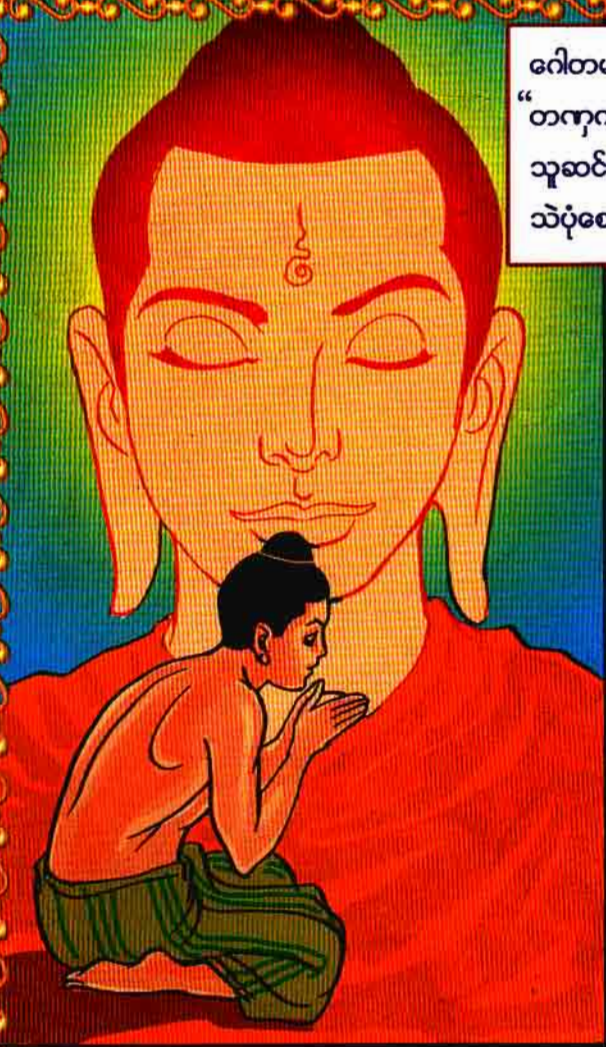
ရာသီပန်း - သရဖီပန်း

သဲပုံစေတီပွဲဆိုသည်မှာ သဲသောင်ခုံများမှ သဲများကိုစုပုံ၍
 စေတီအသွင်တည်ကာ သဗ္ဗညုတမြတ်စွာဘုရားအား
 ရည်မှန်းထား၍ ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်ပွင့်တော်မမူမှီ
“တဏှင်္ဂရာဘုရားရှင်” လက်ထက်တော်တွင်
သူဆင်းရဲတစ်ဦးသည် ဤသို့စိတ်အကြံဖြစ်၍
သံပုံစေတီတည်ခဲ့ဖူးလေသည်။

သူဆင်းရဲသည် ဆင်းရဲလှ၍ ဘုရားစေတီတည်ရာတွင်
လှူဒါန်းရည်စူးကုသိုလ်မပြုနိုင်ခြင်းကြောင့်
သံသောင်ခုံအားတွေ့ရှိရာမှ သံပုံစေတီတည်ကာ
ကုသိုလ်ယူခဲ့ရာသည်။

ထိုသူဆင်းရဲသားသေလွန်သော် သူကျင့်လည်ခဲ့ရသော ဘဝများစွာ၌
“ဇနီး” ဟူသောစကားကို မကြားရပဲ ပြည့်စုံခဲ့လေသည်။ “ဂေါတမ” ဘုရားရှင်
ထက်ထက်တွင် သူကြွယ်ဖျိုးရိုးဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

သူဌေးမင်း
အလိုရှိသည်များကို
မှာကြားနိုင်ပါသည်...

ထို့နောက် သူကြွယ်ဘဝ၌ စည်းစိမ်ချမ်းသာစွာ
နေထိုင်ခဲ့ပြီး ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ကာ “ရဟန္တာ”
ဖြစ်တော်မူခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် တပေါင်းလသို့ ရောက်သောအခါ
 မြစ်များ၊ချောင်းများ၌ ရေစစ်ကာသံခံသောင်ခံဖြူဖြူ၊
 ဖွေးဖွေး များပေါ်ထွန်းလာလေ့ရှိသည်။
 တောင်သူဦးကြီးတို့သည်လည်းလယ်ယာလုပ်ငန်းများ
 အနားယူချိန်လည်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန် ရှေးမြန်မာမင်းများသည်
 ထိုသံပုံစေတီပွဲအဖြစ်သတ်မှတ်ကာ
 ရွှေနန်းတော်ကြီးမှသည် ကျေးလက်တောရွာများ
 အထိ ခြိမ်ခြိမ့်သံဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ဗုဒ္ဓခေတ်တွင်လည်း အနော်ရထာမင်းကြီးသည် သဲခုံတွင်
 ဇွယ်တော်မြတ်ကို ဌာပနာ၍စေတီတစ်ဆူကိုးကွယ်
 ဖူးဖော်ခဲ့လေသည်။

BURMESE
 CLASSIC

ထို့ကြောင့် မြန်မာပြည်၌ တပေါင်းလရောက်တိုင်း
 မည့်သည့်နေရာ ကြည့်ကြည့် မြစ်ကမ်းနံဘေးတွင်
 သဲသောင်ခုံများကို လင်းလက်တောက်ပစွာ
 နေရောင်အောက်၌ ကြည်နူးဖွယ်ရာ မြင်နိုင်ပြီး
 သဲပုံစေတီတည်ချင်စိတ်ဝင်ကာ
 ကုသိုလ်ပွားများမှုများရှိပေတော့သည်။

BURMESE CLASSIC

ထုတ်ဝေသူ

ဦးအောင်စိုး (ခုနစ်စဉ်ကြယ်စာပေ)၊ (၀၄၉၄၄)
အမှတ် ၁၈၂၊ ၃၁ လမ်း၊ ပန်းပဲတန်းမြို့နယ်။

မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

သဒ္ဒါမိုး (ပုံနှိပ်တိုက်)
အခန်း ၀၀၁ (အေ)၊ တိုက် - ၅၊ အနော်ရထာအိမ်ယာ၊
၅၄ လမ်း၊ လမ်းတို၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။

ထုတ်ဝေသည့်ခုနှစ်

(ပထမအကြိမ်) ၂၀၁၄၊ ဒီဇင်ဘာလ
အုပ်ရေ (၅၀၀)၊ တန်ဖိုး (၁၀၀၀) ကျပ်

မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်း (Color Graphic)

L လင်း

ထုတ်ဝေနှင့်ဖြန့်ချိရေး

ရွှေစည်စော်စာပေ

(ဖုန်း) - ၀၉ ၄၂၀၀၄၀၃၃၅၊ ၀၉ ၇၃၀၉၆၂၆၁